

02-01-2021

NIEUWJAAR

Toen we in Duitsland woonden klonk steevast rond de jaarwisseling de wens "einen guten Rutsch ins Neue Jahr" of gewoonweg "einen guten Rutsch". Ook in Limburg is het niet ongebruikelijk elkaar een "unne gooje roetsj" te wensen. Ik hoop dat ik die woorden zo goed schrijf.

De meesten denken dat Rutsch / roetsj iets met roetsjen, glijden te maken heeft. Met andere woorden dat je goed het nieuwe jaar in mag glijden. Roetsjen heeft dan ook de betekenis: je bewegen, meegaan in de stroom. Want of je het nu wilt of niet, de tijd stuwt je voort. 'De tiid hâldt gjin skoft' zeggen ze in Friesland. De tijd houdt geen pauze en staat dus nooit stil. Anderen vermoeden dat 'Rutsch / roetsj' samen zou hangen met reis. Op zich een mooie gedachte, vind ik. Ik wens jou een goede reis toe voor het nieuwe jaar. Echter naar alle waarschijnlijkheid is het woord afgeleid van het Hebreeuwse woord 'rosj'. En 'rosj' betekent: hoofd of begin. Dus: een goed begin van het jaar. Voor de Joden is hun nieuwjaar een belangrijk feest. De Joden vieren hun nieuwjaar in september en trekken er zelfs twee

dagen vooruit. Op die dagen wordt er in de synagoge 100 keer op de ramshoorn geblazen. Het bazuingeschal moet mensen bewust maken van hun plichten tegenover God. En van zijn liefde en bescherming.

Maar de klanken van de bazuin zijn ook een aansporing om de ogen op de toekomst gericht te houden. Om niet te verslappen wanneer geweld en liefdeloosheid op aarde de boventoon voeren. Het Joods nieuwjaar is een plechtig feest, waarbij de mensen proberen hun fouten recht te zetten en ruzies bij te leggen. Om het verse jaar zoet (en dus goed) te beginnen eten ze appels met honing.

We hebben een zeer bewogen jaar achter ons liggen. Het coronavirus heeft ons allemaal in beslag genomen. We hebben, een ieder op eigen wijze, de beperkingen ervaren. Of ziekte ervan ondervonden, dan wel dat mensen die we kenden, eraan overleden zijn.

Het is ook dit virus dat met ons meegaat het nieuwe jaar in. Want ook in 2021 zal het ons niet ongemoeid laten. Toch hopen we op betere tijden en dat deze grote crisis overwonnen wordt. En ook dat deze crisis ons leert om op een nieuwe en andere manier te leven en om te gaan met deze aarde. Want wetenschappers merken op dat deze crisis niet op zichzelf staat, maar samenhangt met onze manier van leven: met klimaatverandering, overmatige vleesconsumptie en ontbossing. Tot slot, bij 'de Rutsch, de roetsj en de rosh' hoort voor mij ook de zegen. Niet voor niets staat de zegen van Aäron standaard op het rooster voor de nieuwjaarsdag. Die aloude woorden uit Numeri 6: 24-26 hebben nog altijd grote zeggingskracht:

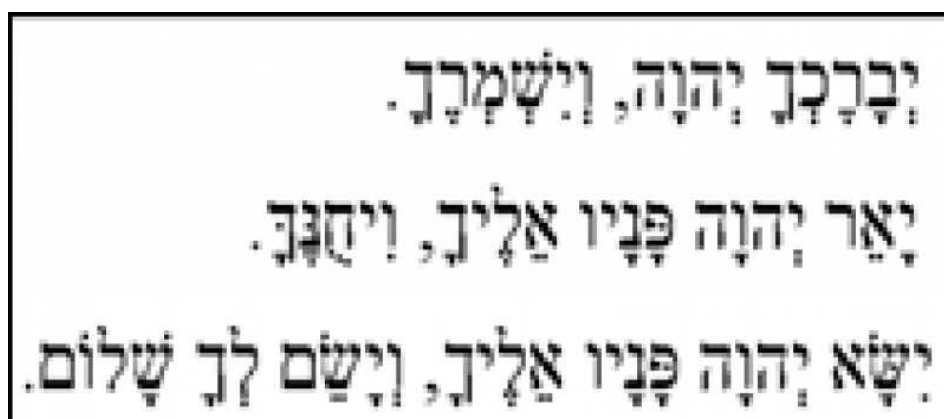
De Eeuwige zegene u en behoede u

De Eeuwige doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig

De Eeuwige verheffe zijn aan gezicht over u en geve u vrede

Graag wens ik met deze woorden en deze zegen u alle goeds, gezondheid, vrede en vreugde voor het nieuwe jaar!

Pier Prins

Overweging/Monica Bosman, 02-01-2021

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 5403, Subitem: 233.

05-01-2021

WINTERDIP

We zouden er middenin moeten zitten. De feestdagen zijn voorbij. Alhoewel? In de Oosterse kerk wordt Kerstmis op de dag van Driekoningen gevierd. Dan hebben we nog wat te goed.

Hoe dan ook hier gaan we verder met minder lichtjes in de kamer, minder lichtjes om naar (uit) te kijken? Het wordt een winterdip genoemd. Korte donkere dagen geen afleiding. Januari wordt een saaie maand genoemd en nu ook nog alle maatregelen waardoor het leven achter onze voordeur nog saaier zou kunnen worden. Hoe blijf je opgewekt, vol vertrouwen, tevreden?

Ik las in de krant een paar tips. Houd een goede en vaste dagindeling aan. Bewegen, vooral als het kan buiten is ook heel belangrijk. Ik heb nog wel een tip, die komt niet uit de krant. Probeer te bidden, bidden om een goede wereld, bidden voor de mensen die ziek zijn, voor de mensen die moe zijn en maar moeten blijven zorgen en verplegen. Bidden voor wijsheid voor allen die beslissingen moeten nemen voor het welzijn van ons allen. En ik moet zeggen dat ik nog een wens heb. Wat zou het geweldig zijn als er nu een flink pak sneeuw zou vallen! Voor alle kinderen die niet naar school kunnen. Dat hun vrijwel ongebruikte sleetjes van de zolder of uit de schuur komen. Voor al hun ouders dat ze lekker naar buiten kunnen. Sneeuwbal gevechten, sneeuwpoppen maken. Voor de ouderen om uit je raam naar die mooie witte wereld te kijken en iets op te hangen voor de hongerige vogels. In mijn grote gedichtenboek stond vandaag een gedicht wat me erin sterkte om mijn wens op papier te zetten, want die witte wereld suddert al een poosje in me.

Winter, je ziet weer de bomen
Door het bos, en dit licht
Is geen licht maar inzicht;
Er is niets nieuws onder de zon.

En toch is ook de nacht niet

Uitzichtloos, zolang er sneeuw ligt
Is het nooit volledig duister, nee,
Er is die klaarte een soort geloof
Dat het nooit helemaal donker wordt.
Zolang er sneeuw is, is er hoop.

(Herman de Coninck)

Agnes Hana

Overweging/Monica Bosman, 05-01-2021

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 5425, Subitem: 233.

31-01-2021

40 DAGEN IN DE WOESTIJN: ALLEEN ZIJN

In deze tijd hoor je veel over eenzaamheid. Door de dichte deuren van huizen, winkels en restaurants en noem maar op wat er allemaal niet dicht is behalve de super, de drogist, en tot mijn stomme verbazing de drankwinkel, is er veel eenzaamheid.

Wat is het verschil tussen eenzaam zijn en alleen zijn?

Koningin Wilhelmina schreef ooit een boekje. **Eenzaam** maar niet alleen. **Ik** zou het oppervlakkig gezien niet verwachten, maar sommigen van u kennen deze ervaring. Je bent in een gezelschap maar je voelt je niet betrokken bij hun gezelligheid, hun vrolijkheid. Jij zit met andere gevoelens en gedachten. Soms voel je je daardoor nog meer eenzaam. Jij hoort er niet bij, je staat er buiten. Het omgekeerde kan ook waar zijn, alleen maar niet eenzaam. Als jarenlange, ervaren kloosterbezoeker, kan ik vertellen dat het heerlijk kan zijn om alleen te zijn. Als je een druk sociaal leven hebt, heb je wel eens het gevoel dat je geleefd wordt. Je raakt jezelf kwijt in alle gezelligheid, gesprekken, samen dingen doen en beleven. Stille is dan weldadig. U weet ook dat stilte aangrijpend en akelig eenzaam kan zijn, maar stilte kan ook heerlijk zijn.

Kloosters zijn stiltegebieden. Er wordt geen woord te veel gezegd. Ook weer niet te weinig, maar één woord kan meer goed doen, dan een stroom van woorden. Een paar jaar mocht ik als portier (zuster portier?) mijn vrijwilligerswerk doen in de Sint Adelbertabdij in Egmond-Binnen. Mijn taak was het om de stilte te bewaken en de buitenwereld gastvrij te ontvangen op zo'n manier dat het gebed van de broeders ongestoord door kon gaan. Dat was een leuke taak je was druk met telefoon en deurbel. Af en toe had je hilarische momenten met onwetende toeristen die even gezellig rond wilden stappen in het stiltegebied van de Abdij. **Even** kijken waar ze slapen **Ze** er een enthousiast tegen mij! Het onbegrip en ongeloof dat mensen vrijwillig de stilte en het alleen zijn zochten.

Zinloos en saai werd het gevonden, haast zielig voor de broeders die daar hun leven in stilte door brachten, werkend en biddend. En vooral dat alleen zijn, dat was toch wel op zijn zachtst gezegd **nieu** **vond** men. Alleen zijn in een eerbiedige, afwachterende, verlangende stilte. Wat gaat God/Jezus tegen mij zeggen? Jezus zegt in Matteus 6: 6 **Maar** gij, wanneer gij bidt, ga in uw binnenkamer, sluit uw deur en bid tot uw Vader in het verborgene; en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden. **De** laatste maanden en dat beginnen er al aardig wat te worden- als we de zomer even niet meerekenen- zitten we veel **in** **odgedwongen** **alleen** in onze binnenkamer. Ieder heeft nu een eigen abdij. Dat kan de ene dag geen probleem zijn. Het is goed zo, het geeft rust. Er is gewoon even geen keuze van ga ik eruit of naar iets/iemand toe of niet? De andere dag komen de muren van die binnenkamer op je af. Ik wil er uit! Iets beleven, iemand echt ontmoeten we missen de aanraking. Het zal nog even duren voor de deuren weer opengaan. Dat is ons allen duidelijk. Volhouden en misschien lukt het ons om eruit te breken en Iemand echt te ontmoeten, die Vader in het verborgene? Zouden we daar een glimpje van op kunnen vangen? Wil die even bij ons komen zitten in ons alleen zijn? Dan zijn we alleen maar niet eenzaam. Hopelijk gebeurt dat zomaar.

Ds. Agnes Hana- van Bruggen

Protestantse kerk in Egmond Binnen. Inmiddels in bruikleen gegeven aan de **uren** **de** Benedictijnen van de Sint Adelbert Abdij.

Alleen zijn veertig dagen en veertig nachten. Zoals Jezus dat was in de woestijn. Dat is pas echte quarantaine.

Quarantaine is terug te voeren op veertig. Veertig dagen mochten de zeelieden niet van boord van hun schip dat van verre streken kwam, om geen onbekende ziekten in het land van ontvangst te brengen. De veertigdagentijd gaat halverwege deze maand beginnen. Geen Carnaval dit jaar, dat zal vreemd stil zijn. Voor sommigen van u wellicht een opluchting. Misschien

had u niet veel met Carnaval, maar het zal vast voor ons allen een ongekennde ervaring zijn. Zomaar naar Aswoensdag in stilte... Veertig dagen in de woestijn. Hoe gaan we het dit jaar ervaren? Mag het een goede voorbereiding op Pasen zijn waarbij we ons verbonden voelen in de stilte waarin God woont, met ons&

Ds. Agnes Hana

Gebed voor de veertigdagentijd van 2019 geschreven door (toenmalig) Abt Gerard Matthijsen OSBAbt van de Sint Adelbertabdij te Egmond

Goede God,Mijn weg naar Pasen is een vallen en opstaan.Ik vergeet waarnaar ik onderweg ben,Ik verlies de moed en zie het niet meer zitten.Help mij dat ik iedere dag genoeg moed krijgOm niet op te geven,Genoeg licht om verder te gaan.Geef mij een metgezel die mij helpt,En doe mij voor een ander een helper zijn.En laat mij straks de vreugde ervaren te mogen delenIn de overwinning van Christus op al wat negatief is,En met Hem U te verheerlijken in deze tijd en in EeuwigheidAMEN

Overweging/Monica Bosman, 31-01-2021

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 5493, Subitem: 233.

13-02-2021

SNEEUWPOP, SNEEUWBALLEN EN EEN SLEETJE....

Rond Kerst heb ik het gewenst. Dat onze hele wereld even wit zou kleuren. Dat geeft een beetje afleiding en het is een mooi gezicht ook als je de deur niet uit kunt of -mag in deze dagen.

Die wens wordt vervuld. Ik las in de krant dat sneeuw goed is voor mensen die zich zorgen maken. Het blijkt dat veel mensen lijden aan extra stress en zich inmiddels wel beperkt voelen in hun leven. Al lang kunnen we elkaar niet begroeten zoals we gewend waren, zomaar even een kopje koffie ergens drinken, zelfs het restaurant van het zorgcentrum blijft leeg. Ik heb het dan nog niet over een dagje uit of naar de schouwburg of de film. Alles staat stil.

Dat maakt verdrietig, en we missen elkaar. Sneeuw geeft de wereld een andere kleur, de witte wereld, en mijn krant zei dat het kind in ons wakker wordt door sneeuw en ijs. Dat maakt vrolijk en onbezorgd even alles vergeten.

Het klopt denk ik, veel vrienden sturen foto's van besneeuwde tuinen, van ouderwetse straten vol sneeuw en ik kreeg een foto van mijn laatste gemeente. De Oude Ursulakerk in Warmenhuizen. Ook een foto van een Roodborstje in de sneeuw ergens in de buurt van Deventer.

Sneeuw en het kind in ons? In onze flat wonen veel ouderen. Ik ontmoette een dame die helemaal glanzende ogen had. Zij reed altijd sleetje in het bos hier achter onze flat. Ze straalde helemaal. Inmiddels had ze twee kunstknieën en ook een namaakheup en ze droomde van sleetjes, sneeuwpoppen en sneeuwballen gooien. Worden als kinderen. Gewoon even weer helemaal opgaan in de kleine dingen. Genieten van sneeuw. Er is een lied, of liedje van Hanna Lam, een kinderlied inderdaad.

Kijk eens om je heen, Kijk eens om je heen. Geef elkaar een hand, Je bent niet alleen. Want wij moeten delen, Samen zingen, Samen spelen. Ook al zijn wij nog maar klein: Samen spelen is pas fijn. Kijk eens om je heen, Kijk eens om je heen. Wij zijn in de wereld Niet alleen. God kent ieder kind bij name, Zeg maar ja en zeg maar amen. Ook al zijn we nog maar klein, God wil onze Vader zijn. Het klinkt zo simpel maar het wordt ons ook geleerd door Jezus zelf in Matteus 18:3

"Ik verzeker jullie: als je niet verandert en wordt als een kind, dan zul je het koninkrijk van de hemel zeker niet binnengaan".

Ds. Agnes Hana

Vervolg op volgende pagina >>

Vervolg van: SNEEUWPOP, SNEEUWBALLEN EN EEN SLEETJE....

Overweging/Monica Bosman, 13-02-2021

Bron: historisch archief van www.protestants-sittard.nl,
Nieuwsid: 5517, Subitem: 233.